

10

Felicity

Felicity se celá třese a přemáhá nutkání skočit do motorového člunu a vyrazit rychle ze zátoky. Ovládne se a sleduje, jak se první člun připravuje vyplout k pobřeží. Musí mít jistotu. Je to celkem běžné jméno. Pořád existuje malinká šance, že to bude v pořádku.

Na chvíličku se v myšlenkách kochá představou, jak by pořád ještě mohla strávit dnešní den. Snídaně s vyhlídkou na moře, kontrola výše hladiny v modrém ledovcovém jezeře. A ulevila by Jackovi od starosti s tučňáčky. Ještě pořád to není úplně vyloučené.

Všichni pasažéři chystající se na pevninu už sedí ve člunu. Lana jsou odvázaná a kormidelník člun vede směrem ke Grytvikenu. Za necelých pět minut dorazí ke břehu. Nějaký čas zabere vystupování, molo je úzké a vratké. Potom bude člun každou půlhodinku vysazovat další a další pasažéry, dokud nebudou všichni z lodi na břehu. Dopoledne stráví prohlídkou muzea a těch částí velrybářské stanice, které jsou bezpečné. Půjdou se podívat nahoru ke kostelu a na hrob polárníka Shackletona. Ti, kteří mají lepší kondici, pak možná půjdou i nahoru k přehradě. Po obědě – sendviče přivezené z lodi – je vezmou podél zátoky podívat se na kolonie tučňáků a lachtanů. A pokud vydrží počasí, někteří se potom možná vydají i dále do vnitrozemí.

Felicity si uvědomuje, že může klidně sedět hned v prvním člunu, který pluje na břeh, a pečlivě si proto prohlíží pasažéry jednoho po druhém. Na přídi sedí mladý pár, ale většina ostatních pasažérů vypadá starší, samí čtyřicátníci a padesátníci, dokonce i pár šedesátníků. Výlet na Antarktidu není levný a mladší ročníky si ho většinou nemohou dovolit.

Jen jeden z cestujících na sobě nemá předepsanou oranžovou bundu. Sedí na zádi a hledí na druhou stranu, než je Felicity. Zdá se vysoký a tělesné proporce sedí.

Felicity úplně vyschlo v ústech.

V duchu si přikáže, že se musí sebrat, a znovu zaměří dalekohled na výletní loď. Příliv ji otočil, takže nyní přídí směřuje ven k otevřenému moři. Všichni pasažéři, kteří nečekají v podpalubí na návrat člunu, stojí na zádi u zábradlí a prohlížejí si hory, kroužící hejna ptáků a trosky velrybářské stanice. Felicity si pečlivě prohlíží jednoho po druhém, nespěchá, chce mít jistotu. Mezi nimi není.

Potom její zrak opět přitáhne muž v tmavé bundě na zádi člunu. Zdá se, že ho nezajímá ani Grytviken, ani lachtani dovádějící v mělkých vodách u pobřeží. Místo toho si prohlíží nízké bílé budovy základny výzkumné stanice v King Edward Point. I on má u očí dalekohled.

Felicity popadne téměř nepřekonatelné nutkání se skrčit, schovat, ale přemůže záchvat paniky a dá si dalekohled zpátky k očím. Spatří velikou oválnou tvář a nad ní kštici hustých světlých stříbrem prokvetlých vlasů. Poznává ty hluboce posazené ledově modré oči. Mužův dalekohled pomalu propátrává pobřeží. Pak se najednou prudce zarazí. Felicity to nedokáže říct jistě, ale zdá se jí, že míří přímo na ni.

Oba dva na sebe hledí přes zátoku. Pak jako jeden muž odtáhnou dalekohledy od očí. Už je nepotřebují. Oba už vědí, koho vidí.

Freddie! Našel ji! A je od ní jen několik minut daleko.